

Spoření majetek udržuje, investování ho buduje. A tomu už drobní čeští investoři rozumějí, jsou jen opatrnější

Češi investičně rozvinutý Západ rychle dohánějí. Podle *Robert Kubína* ze společnosti *Amundi* se tuzemský investor pozitivně vyvíjí podobně jako sám člověk: „Nejdřív nemáte nic, pak si vytvoříte rezervu. Potom přijdou první zkušenosti: spořicí účet nebo konzervativní fond. Postupně si dovolíte víc: akcie, vyvážené strategie, nemovitost, třeba private equity. Jak roste váš majetek, roste i ochota podstupovat rozumné riziko.“

Když srovnáte český a západoevropský retailový trh, v čem jsme pozadu, a v čem naopak držíme krok?

Objemově stále za západní Evropou zaostáváme ve vztahu k HDP i úsporám domácností. Rozdíl se však zmenšuje a nabídka investičních možností je dnes v Česku srovnatelná s vyspělými trhy. Vedle klasických fondů je běžnější přístup k private equity, nemovitostním projektům

i k tematickým investicím. V rámci střední a východní Evropy jsme na špičce, máme vyspělou infrastrukturu i pokročilejší přístup investorů. Rozdíl oproti Západu dnes spočívá spíše v objemu investovaných prostředků než v dostupnosti nástrojů. S rostoucím bohatstvím a zkušenostmi se ale i to mění. Česko se navíc začíná více profilovat jako součást širších geopolitických a investičních změn v Evropě. Jsme vnímáni jako

plnohodnotný trh a rostoucí zájem o české produkty to jen potvrzuje. To, co dřív působilo vzdáleně, je dnes běžnou realitou.

Máte letité zkušenosti ze zahraničí. Co podle vás české investory brzdí?

Po návratu do Česka mě příjemně překvapilo, jak se proměnilo vnímání peněz. Lidé bohatnou a postupně si uvědomují, že samotný příjem k dlouhodobému za-

jištění nestačí. Investování už není jen pro zasvěcené, stává se běžnou součástí hospodaření domácností. Přesto je tu určitá setrvačnost. Mnozí zatím zůstávají u pasivního držení peněz, protože nejprve chtějí zajistit základní jistoty – bydlení, rezervu, každodenní potřeby. To je přirozené. Až pak se otvírá prostor pro investice. Vidíme ale jasný posun, objem investic roste rychleji než HDP nebo úspory. Lidé se lépe orientují, mají nižší averzi k riziku a hledají alternativy k těm úplně nejtradičtější konzervativním bankovním produktům.

Jak byste popsal současného českého investora? Jaké jsou jeho typické rysy?

Opatrnost, ale neřekl bych přehnaný konzervatismus, jen je obezřetnější. Současně ale mnohem více chápe, že nestačí jen spořit, roste jeho potřeba s penězi aktivně

zovně obchodované fondy, ETF. Je to pro ně ten správný produkt?

Pro drobné investory mohou být ETF ideálním startem. Nabízejí jednoduchost, nízké náklady a efektivní rozložení rizika bez nutnosti detailně analyzovat jednotlivé akcie. Klíčové ale je mít jasno v tom, kolik chci a mohu dlouhodobě investovat a co od toho očekávám. Největší chyby nevznikají špatným výběrem ETF, ale investováním bez plánu. Ve správně nastavené diverzifikované strategii mají tyto fondy své pevné místo.

Jakou roli v takové strategii hraje poměr mezi pasivními a aktivními investicemi?

Záleží na přístupu investora. Kdo investuje sám přes brokera, často volí čistě pasivní cestu, která je levná a jednoduchá. Naopak při investování přes banku nebo poradce

vestice sladěné s finančními cíli a časovým horizontem, ořezy nejsou překvapením, ale očekávanou součástí vývoje. V tu chvíli rozhoduje hlavně trpělivost a důvěra ve vlastní strategii.

Jak se změnil vztah drobných investorů k výkvěvům trhů? Jsou klidnější než dřív?

Ano, posun je patrný. Jak lidé lépe rozumějí fungování trhů, roste i jejich důvěra nejen v produkty, ale i ve finanční instituce a poradce. Investoři dnes více vnímají volatilitu jako přirozenou součást systému. Uvědomují si, že výnos bez rizika neexistuje a že právě v krizových chvílích se ukáže, zda investici opravdu rozumějí. Zároveň žijeme v turbulentní době, zažili jsme covid, řešila se inflace, geopolitika... Touha po lepším životě, jistotě a po finanční stabilitě ale zůstává silná. A právě to posiluje důvěru v dlouhodobé investování. Ukázalo se to právě během covidu: Kdo vydržel, nelitoval. Investice navíc nejsou jen osobní, soukromá záležitost, pomáhají měnit svět, financovat infrastrukturu, soběstačnost a například obranyschopnost Evropy, což je dnes velmi důležité téma. Také fondy dnes zohledňují širší dopady, nejen výnosy, ale také společenskou odpovědnost a zdravou firemní kulturu. Smysl investování tak stále více přesahuje hranice individuálních portfolií.

Pokud byste mohl dát jednoduchou radu člověku, který chce začít investovat, bez ohledu na jeho věk nebo částku, jak by zněla?

Nejdůležitější je prostě začít. Nečekat na ideální okamžik, ale udělat první krok. Čas je při investování největší spojenec – čím dřív začnete, tím lépe. Spoření majetek udržuje, investování ho buduje. Vidíme to třeba na růstu cen nemovitostí v posledních letech. Kdo měl peníze uložené v bytě nebo domě, reálně zbohatl. Dnes už samozřejmě není tak jednoduché koupit nemovitost, ale to neznamená, že by investiční příležitosti zmizely – jen se přesunuly jinam. I s malou částkou má smysl začít, pokud víte proč a jak. Největší chybou je zůstat stranou. —

»Nejdůležitější je prostě začít. Nečekat na ideální okamžik, ale udělat první krok. Čas je při investování největší spojenec – čím dřív začnete, tím lépe.«

pracovat. Mění se ale i celý investiční ekosystém, investice už nejsou jen doplněk bankovních služeb, stávají se plnohodnotnou součástí nabídky, o které se otevřeně mluví a systematicky se s ní pracuje. Jeho vývoj mi připomíná to, jak se vyvíjí sám člověk. Nejdřív nemáte nic, pak si vytvoříte rezervu. Potom přijdou první zkušenosti: spořicí účet nebo konzervativní fond. Postupně si dovolíte víc: akcie, vyvážené strategie, nemovitost, třeba private equity. Jak roste váš majetek, roste i ochota podstupovat rozumné riziko. Lidé zároveň víc přemýšlejí o budoucnosti a stárí, uvědomují si, že spoléhat se jen na stát stačit nebude. I ten však ušel kus cesty a vyvinul nástroje pro investování na stárí, třeba DIP nebo daňové úlevy.

Tuzemskou investiční jedničkou jsou nemovitosti, drobní čeští investoři ale mají v poslední době stále více v oblíbě bur-

dává smysl zapojit i aktivně řízené fondy, které mohou nabídnout vyšší přidanou hodnotu a někdy i překvapivě výhodné náklady. Aktivní správa se hodí tam, kde je možné reagovat na změny a cílit na specifické příležitosti. Ideální není volit „buď, anebo“, ale kombinovat – pasivní složku jako stabilní základ a aktivní tam, kde to dává smysl a sedí konkrétnímu investorovi.

I pasivní složka ovšem prochází vzestupem a propady, volatilita nejsou jen aktivní investice.

Volatilita a občasné propady jsou přirozenou součástí jakéhokoli investování. Pokud však má investor realisticky nastavený plán, ví, kolik potřebuje na běžný život, kolik může odložit a jaké riziko unese, zvládá tržní výkyvy s větším nadhledem. Klíčem není čekat na ideální okamžik, ale být zainvestovaný, mít rozložené portfolio a nechat se ovládnout emocemi. Když jsou in-

Robert Kubín Absolvent VŠE v Praze je ředitelem distribuce české pobočky investičního gigantu Amundi.

Za více než pětadvacetiletou kariéru prošel vrcholovými manažerskými pozicemi například ve firmách MetLife, AIG či McKinsey, a to i v zahraničí, například ve Velké Británii, Polsku nebo v Indii.